

ὑπόθεσιν ἀπὸ δεκαπέντε χρονῶ καὶ ἀπάνω . . . καὶ κανενὸς μαρτυρίες νὰ μὴν πιάνονται, ἐξόχως γράμματα καὶ ζάπτι . . . διὸ εἰς βεβαίωσιν ἔγινε τὸ παρόν, μὲ γνώμην τῶν γερόντων, βεβαιώνωντάς το καὶ ὁ . . . βοῖβόντας μὲ τὴν βουλήν του καὶ οἱ γέροντες μὲ τὴν ὑπογραφή τους καὶ ὁ κοινὸς κοτζάμπασης, ἔχοντας διὰ πάντα τὴν ἰσχύν».

456

1778. Πρακτικὸν 10 Ἰουλίου προκρίτων Μυκόνου, περὶ ρυθμίσεως δικαιωμάτων ἐπὶ κοληγείας θρεμμάτων, ἀνέκδοτον, ἐν ΓΑΚ, φάκ. 172 Ζερλέντη.

« . . . ὅτι ἀπὸ τὴν σήμερον, ὅποιος βοσκὸς ἤθελε κοληκεύσει πρόβατα, μὲ ὅποιον ἤθελεν κοληκεύσει, ἢ μικρὸν ἢ μεγάλον, νὰ μὴν ἡμπορεῖ ἀπάνω εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν προβάτων νὰ ζητᾷ παραπάνω ἀπὸ τοὺς τριάντα παράδες τὸ ἓνα, τόσον εἰς πρόβατα, ὅσον καὶ εἰς τὰ κασίκια· ὁμοίως καὶ ὁ κόληκας νὰ μὴν εἰμπορῇ νὰ δίνη παραπάνω. Ἀπὸ δὲ τὰ «χαοίσματα», ὁποῦ τὰ ἔκαμαν καὶ ἀπὸ κακὴν συνήθειαν, νὰ μὴν εἰμποροῦν οἱ βοσκοὶ νὰ ζητοῦν τελείως ἅπαντα, μήτε πολὺ μήτε ὀλίγον, ἀλλὰ μήτε ὁ κόληκας νὰ ἔχη τὴν ἄδειαν νὰ τοῦ δόνει τίποτε δια πεσκέσι, πάρεξ τὸ κεφαλοχάρασός του, ἂν εἶναι ἀνιθρεμμένος, σὰν πανδρεμένου, καὶ ὁ λεύθερος σὰν λεύθερος, τὰ ὁποῖα νὰ πληρώνονται ἀπὸ τὸν κόληκα τὸν καθ' ἕκαστον χρόνον καὶ ὄχι πεσίνοι, ὡσὰν καὶ πρωτίτερα. Καὶ εἰς τούτῳ ἀπάνω ἀποφασίζουσιν ὅλοι ὁμογνώμως, ὅποιος παρέβη ἀπὸ τὰ ἄνωθεν ἀποφασιστικά, ἢ ὁ βοσκὸς ἢ ὁ κόληκας καὶ μαθητευθῇ, νὰ δίνη τοῦ κατὰ καὶροῦ βοῖβόντα τοῦ τοποῦ μας γρόσια ἑκάτον ὁ κάθε ἓνας, τόσον ἐκεῖνος ὁποῦ θὲ νὰ τὰ λάβῃ, ὅσον καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ τὰ δόσῃ. Ὅθεν καὶ εἰς ἐνδειξιν . . . ».

457

1779. Κατάστιχον τῆς 2 Ἰαν. τοῦ ρουφετίου τῶν μπακάλιδων τῆς Μοσχολέως, ἐν 237, σ. 526–528.

458

1780. «Συνταγμάτιον Νομικὸν περὶ εὐταξίας καὶ τοῦ καθήκοντος ἐκάστου τῶν κριτηρίων καὶ τῶν ὀφφικίων τοῦ πριντζιπάτου τῆς Βλαχίας, τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸ πολιτικόν. Ὁδηγία τῆς εἰς τὸ ἐξῆς ἀποφάσεως τῶν εἰς τύπον ἤδη συλλεχθεισῶν ὑποθέσεων καὶ συμφωνία τῶν τοπικῶν ἐθίμων . . . φιλοπονηθὲν παρὰ τοῦ . . . ἡγεμόνος . . . Ἀλεξάνδρου Ἰωάννου Ὑψηλάντου Βοεβόδα . . . Νῦν τύποις πρῶτον ἐκδοθὲν εἰς ρωμαϊκὴν καὶ πάτριον γλῶτταν . . . ».

Ἀνεδημοσιεύθη ἐν 131, σ. 145–231 καὶ ἐν 442. Πρβλ. ἐν 137, σ. 396–401 καὶ ἐν 338.

459

1780. Καταστατικὸν Συντροφίας Ἀμπελακίων, ἐξ ἄρθρων 20,

ἐν 302, σ. 382–388 καὶ ἐν 83, σ. 26–31.

ζ'. Ὑπόσχονται ἢ κατὰ μέρος συντροφίαις νὰ μὴ δανείσωσιν εἰς κανένα ἐξωτερικὸν πρόσωπον ἀπὸ τὰ καπιτάλια των, μήτε ἔχει τὴν ἄδειαν τινὰς νὰ σηκώνῃ ἀπὸ τὰ καπιτάλια του καὶ νὰ μεταχειρισθῇ κανένα ἐξωτερικὸν γεγονότιον διὰ ξεχωριστὸν του λογαριασμόν, . . . οὔτε κεφίλης νὰ γίνῃ τινὰς ἀπὸ τοὺς συντρόφους εἰς ἐξωτερικὸν πρόσωπον ἔχει ἄδειαν, μήτε εἰς ἐδικὸν του . . .

ιζ'. Καὶ τελευταῖον πληρωθείσης τῆς αὐτῆς συμφωνημένης διορίας τῶν τριῶν χρόνων νὰ θεωρεῖται ὁ καθολικὸς καὶ τέλειος λογαριασμὸς τῆς αὐτῆς κοινῆς συντροφίας καὶ ἀδελφότητος καὶ ἐνγάζοντες πρῶτον τὰ καπιτάλια, ὅπου ἐβάλλθηκαν εἰς τὴν κοινὴν συντροφίαν ὁμοῦ μὲ τὸ συμφωνημένον διάφορον πρὸς 12 τὰ ἑκατὸν τὸν χρόνον, ὁμοίως καὶ τὰ ὅσα ξένα ἐδανείσθη ἢ συντροφία καὶ ἐδῶ καὶ εἰς τὰ ἔξω μέρη, ὁμοῦ μὲ τὸ διάφορόν των, ὁμοῦ καὶ τὰ ἔξοδα, ἐνοίκια μαγαζίου, κονακίου, φαγοῦρες καὶ λοιπὰ συνήθη, ὁμοίως καὶ μισθοὺς ἀνθρώπων ὅπου ἤθελαν ἀκολουθήσῃ τόσον ἐδῶ, ὅσον καὶ εἰς Εὐρώπην καὶ εἰς τὰ λοιπὰ μέρη· ὅστερον ὅσον διάφορον ἐξαποστείλει ὁ πλουσιόδοτος Θεός, νὰ μοιράζεται κατὰ τὴν συμφωνηθεῖσαν καὶ ταῖς ἰδίαις ἡμῶν ὑπογραφαῖς βεβαιωθείσαν διάταξιν καὶ καταγραφὴν τῶν μεριδίων, πέρνοντας καθένας τὸ ἀποφασισθὲν μέρος του εἰς μετρητά, εἰς πρᾶγμα ἢ εἰς βερεσέδια ὅπου εὕρεθον κατ' ἀναλογίαν εἰς τὸν ἴδιον τρόπον νὰ γίνεται καὶ ἡ μοίρασις τῆς ζημίας, ἣν ὁ Κύριος μὴ δώσει . . .

1780. Μπουγιουλντί νομάρχου Θεσσαλονίκης, περί ἀπαλλαγῆς τῶν Ἀγιορείτων ἀπὸ πάσης φορολογίας, δυνάμει φερμανίων, μνημ. ἐν 190, σ. 18 (19/16).

1780. Φερμάνιον περὶ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῶν προνομίων τοῦ Ἀγίου Ὁροῦς, μνημ. ἐν 190, σ. 18 (19/19).

462

1781. Χρυσάνθου, ἀρχιεπ. Κύπρου, Ἴσον πρὸς τὸ γίνεσθαι τοὺς γάμους ἐν ἄκρᾳ ἡσυχίᾳ, ἄνευ χορῶν καὶ τυμπάνων καὶ προσκαλεσμάτων πολλῶν», μνημ. ἐν 282, σ. 231, ἐκ τοῦ χφ. Κώδ. Α Ἀρχιεπισκοπῆς Κύπρου (σ. 92).

463

1781 (?)— Ἐπιτομὴ τῶν ἱερῶν κανόνων, τοῦ Νεοφύτου Καυσοκαλυβίτου, ἐν χφφ. ΕΒΕ 1457 καὶ 1458, Ἑλλ. Σχολείου Κορθίου Ἀνδρου 11, Ρουμ. Ἀκαδ. 295. Πρβλ. ἐν 113.

